

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לנו | יהוה לא־לנו פִּי־לְשֹׁמֵךְ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמֹתֶיךָ: ב לְמַה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֱלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חַפֵּץ עֲשֵׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: ה פֶּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: ו אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיָחוּן: ז יְדֵיהֶם | וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִתְלַכּוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרְוֹנָם: ח כַּמּוֹהֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: י בֵּית אֲהֲרֹן בְּטַחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יא יֵרְאִי יְהוָה בְּטַחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יב יְהוָה זָכְרָנוּ יִכְרֹךְ יִכְרֹךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ אֶת־בֵּית אֲהֲרֹן: יג יִכְרֹךְ יֵרְאִי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו כְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי־אָדָם: יז לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָל־יְרֵדֵי דוּמָה: יח וְאַנְחָנוּ | נִכְרֹךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו.

שכחים גדולים להקדוש־ברוך־הוא והיאך דוד אמר בדיון הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הגמול שעשה עמו:

א אֶהְבֵּתִי פִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תִחַנְנוּנִי: ב פִּי־הִטָּה אֲזַנּוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי | חֲבִלֵ־מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל מִצָּאוּנִי צָרָה וַיִּגְזֹן אֶמְצָא: ד וּבִשְׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנָה יְהוָה מִלְטָה נַפְשִׁי: ה חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שֹׁמֵר פִּתְאִים יְהוָה דָּלֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי פִּי־יְהוָה גָּמַל עָלַי: ח כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: י הֵאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב: יב מִה־אָשִׁיב לִיהוָה כָּל־תְּגִמּוּלוֹתַי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרֵי לִיהוָה אֶשְׁלֹם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: טו יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַפְּוֹתָה לְחַסְדֵּי: טז אֲנָה יְהוָה פִּי־אֲנִי עֹבֵדךָ אֲנִי־עֹבֵדךָ פִּן־אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: יז לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרֵי לִיהוָה אֶשְׁלֹם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: יט כַּחֲצֹרוֹת | פִּתֵּי יְהוָה בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

אגרות קודש

ב"ה, כ"ד אייר, תשט"ו

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכי כ"ז אייר והקודם להם. נהנית על מה שעומד בקישור עם הרב.. ויה"ר שתהי זה התחלת השינוי לקרב עכ"פ את אלו הרוצים להתקרב, אלא שלדעתם עוד לא נתקיים כמים הפנים לפנים, ואף כי בטח צודק בכתבו כי אשמים ב' הצדדים ושהריחוק הוא בלי שום טעם, הנה כדאי שאנייש יהיו המתחילים בצעדים לקרב, ומובן שיכול למסור זה לכל האברכים ואנייש בכלל בשמי, אף שגם זה מובן שקיום המעשה מצד לא עיי ציווי וקביע תפעל יותר (מלבד מי שהוא עבד נאמן שהקביע שלו מביאתו לתכלית התענוג וכמובאר בכ"מ ומהם בהמשך רס"ו)...